

LBRIS

We know
books

Paul Covic

GENEZA

Creație extraterestră

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

Introducere	9
PARTEA ÎNTÂI	21
ZIUA ÎNTÂI – Facerea lumii	21
GENEZA – O POVESTIRE DESPRE CE A FOST ODATĂ	22
LA ÎNCEPUT – „EFECT” FĂRĂ „CAUZĂ”	25
MULTIVERSUL	26
DUMNEZEUL CREAȚIONIST BIBLIC VERSUS CREATORII	27
TEORIA PLURICREAȚIONALĂ - 7 CERURI	28
BIG BANG – ul, PUTEREA NIMICULUI UNIVERSAL !!! ...	30
BIG BANG - LEAK – ul	32
NIMICUL PRIMORDIAL UNIVERSAL	33
ACȚIUNE COLONIZATOARE SINUCIGAȘĂ	35
UNIVERSUL BIBLIC	39
CIVILIZAȚIA ÎL VA DISTRUGE PE OM	41
ZIUA ÎNTÂI – Lumina	43
STRESUL, BAZA EVOLUȚIEI UNIVERSALE	44

ZIUA A DOUA – Cerul	46
ZIUA A TREIA – Pământul	47
ROBOTIZAREA EXTRATEREȘTRILOR CREAȚIONALI	49
ZIUA A PATRA – Soarele, Luna și stelele	50
ZIUA A CINCEA – Viețuitoarele mării	52
ZIUA A SASEA – Viețuitoarele pământului	54
„DUPĂ CHIPUL ȘI ASEMĂNAREA SA”	57
LABORATORUL „RAI”	58
EVOLUȚIA BIOSULUI UNIVERSAL	67
POSSIBILE SCOPURI SI INTENȚII ALE EXTRATEREȘTRILOR	73
CICLICITATEA VIZITELOR EXTRATERESTRE	78
NEFILIMII	80
POMUL CUNOAȘTERII BINELUI ȘI RĂULUI	84
POMUL VIEȚII VEȘNICE	88
 PARTEA A DOUA	95
„CREAȚIE DISTRUCTIVĂ”	95
EVOLUȚIA UMANITĂȚII.....	98
VENIM DIN CER.....	101
NECESITATEA CREDINȚELOR	107
NEVOIA DE ZEI	112
DESENE RUPESTRE	115

MASS-MEDIA ANTICĂ.....	122
EXCURSIILE ZEILOR ÎN CER	124
RASELE UMANE	125
FII LUI DUMNEZEU	128
CREIERUL REPTILIAN	134
REPTILIENII ANUNNAKI: „SECRETUL SUPREM AL OMENIRII”	135
EXTRATERESTRUL MUMIFICAT DE LA LAHUN (EGIPT)	138
ASA ZISELE „CIVILIZAȚII ANTICE AVANSATE”	139
REALIZĂRI NEPĂMÂNTENE ALE „CIVILIZAȚIILOR ANTICE AVANSATE”	149
SACRIFICIILE UMANE PE PĂMÂNT.....	162
EXPERIMENTE HIBRIDANTE DIN PREZENT.....	165
CONCLUZII.....	167

GENEZA = CREAȚIE EXTRATERESTRĂ

INTRODUCERE

Cartea ne face să privim evoluția **OMENIRII** în alt mod decât până acum, propunându-și să aducă noutăți în reconsiderarea originii **OMULUI**, să lămurească de unde venim și încotro ne îndreptăm, noutăți care, deși ne pun pe gânduri, sunt susținute de dovezi logice, plecând de la **afirmațiile cuprinse în GENEZĂ, luate ca fapte și evenimente reale.**

Pe tot parcursul lucrării, pentru o mai bună evidențiere a unor idei novatoare / șocante / marcante pentru analiză, am folosit sublinieri și îngroșări ale cuvintelor / ideilor, pentru a fi reținute ca repere sau noțiuni / categorii filosofice de referință / definitorii pentru concepția expusă. De asemenea am folosit explicarea termenilor dintr-o frază, prin intermediul parantezelor, pentru o mai bună explicitare a ideilor expuse.

Este o întreprindere temerară de **a încerca explicarea inexplicabilului,** prin idei ce par logice, dar care oricând pot fi îmbunătățite sau combătute / decredibilizate, pe măsura apariției

de noi descoperiri științifice care încearcă să dezlege evoluția BIOSULUI PLANETAR.

Se pun în discuție afirmațiile cuprinse în **GENEZĂ** (chiar dacă sunt consemnate amalgamat de către cei cca. 150 de autori, pe parcursul a cca. 1.000 de ani), afirmații care ne pun pe gânduri atât privind evoluția BIOSULUI TERESTRU cât și privind posibilitățile oamenilor de a avea cunoștințe „superioare” în așa-zisele / catalogatele “societățile antice evolute” (aflate în EPOCA de PIATRĂ sau EPOCA BRONZULUI).

Aceste cunoștințe “superioare” s-au pierdut definitiv după dispariția FARAONILOR, urmând o perioadă de secole întunecate, până la relansarea timidă a gândirii umane, pe baze științifice de această dată!!!.

Acum putem afla răspunsuri la întrebările ce ne frământă, sau putem să ne punem alte întrebări spre o mai bună viziune asupra evoluției noastre pe PĂMÂNT.

Prin natura sa, OMUL iscodește cu mintea temeiul lucrurilor ce-l înconjoară, căutând să înțeleagă și să-și explice rostul său pe lume. Aceste căutări l-au preocupat de la apariția sa pe PĂMÂNT, continuă și vor continua cât va exista OMENIREA, cunoștințele dobândite de unii la un moment dat, fiind reluate, din alt punct de vedere, de către alții, într-un proces evolutiv neîntrerupt de perfecționare.

Niciodată nu vor fi de acord toți OAMENII de pe PĂMÂNT cu o anumită părere evoluționistă, dar dezbaterile pe baza lor vor duce întotdeauna spre o mai bună înțelegere a evoluției sale.

Lucrarea de față își propune să aducă în atenția cititorilor, un alt mod de abordare a existențialului și a evoluției vieții pe PĂMÂNT, bazat pe credibilizarea consemnărilor din documentele scrise de-a

lungul veacurilor (**BIBLIA** și alte scrieri din domeniu), pe interpretarea picturilor / desenelor rupestre și a basoreliefurilor „construcțiilor megalitice antice” (ca reprezentând situații reale existențiale), cât și pe analiza fezabilității lucrărilor antice megalitice făcute cu “mijloacele tehnice” inexistente (?) în vremurile respective.

Căutările și cercetările moderne de până acum, privind evoluția vieții pe PĂMÂNT, conduc surprinzător spre evenimentele descrise în GENEZĂ sau FACEREA din Cartea întâi din VECHIUL TESTAMENT.

Evenimentele descrise în aceste lucrări, cât și interpretarea lor în lumina cunoștințelor, cercetărilor și nivelului tehnic și cultural al zilelor noastre, duc la neașteptate similitudini, bineînțeles cu diferențele de exprimare și identificare datorate nivelului cunoștințelor și percepțiilor la data scrierii lor.

Dacă ținem cont de faptul că **BIBLIA ebraică** este considerată ca fiind rezultatul activității a circa 100 - 150 scriitori diferiți, estimandu-se că a fost scrisă relativ recent, pe parcursul a 1.000 de ani (922 î.Hr – 120 d.Hr) !!!, cât și de faptul că **BIBLIA** combate divinitățile păgâne, existente pe tot PĂMÂNTUL înaintea ei, ar însemna că, înainte de apariția **CREȘTINISMULUI** (acum cca. 5.000 de ani !!!), pe tot PĂMÂNTUL, OAMENII se închinau ZEILOR lor „protectori și zămisliitori” (?) din CERURI.

OAMENII susțin că se trag din acești ZEI (!!!), având și conștientizarea ancestrală / strămoșească a descendenței din aceștia, convingere care persistă până în zilele noastre – vezi aborigenii australieni care susțin și azi că se trag / vin din CER !!!.

Analizând mai în amănunt acest fapt, ar însemna că pe PĂMÂNT au existat mai multe grupuri de OAMENI (nații),

create de entități diferite (reprezentate prin cultul lor tradițional diferit), care au evoluat independent unele de altele.

CREȘTINISMUL, apărut acum mai bine de **5.000 de ani**, a fost conștient de existența și puternica credință oarbă în **ZEI**, combătând practicile primitive, macabre (uneori manifestate printr-o ferocitate și cruzime inumană), practici de care s-a desprins / delimitat, ducând conștientizarea existențială la un nivel superior, prin organizarea unitară, pe baza eticii și moralei conviețuirii pașnice.

Astfel se concentrează, uneori în mod violent, diversitatea credințelor, într-una singură, unitară, bazată pe reguli sociale moral superioare și general valabile, imperios necesare de la un anumit stadiu de evoluție a societății, reguli cuprinse în cele **10 porunci** ale **CREȘTINISMULUI**.

Credința în **ZEI** este bazată pe teamă și supunerea oarbă unor forțe naturale și unor condiții existențiale omniprezente în viața de zi cu zi, neînțelese și imposibil de explicat la nivelul cunoștințelor de la momentul existențial respectiv.

CREȘTINISMUL, prin sacrificiul **FIULUI DOMNULUI**, vine să statueze și să impună unele norme morale, general valabile pentru o conviețuire pașnică între **OAMENI**.

Trebuie avut în vedere că nu putea să existe o tradiție orală în timp, a transmiterii evenimentelor “de la începuturi”, descrise în **VECHIUL TESTAMENT**, ci mai degrabă o interpretare mult mai recentă a unor cunoștințe dobândite prin “transmitere sau inițiere” (din partea unor **ZEI** sau **CREATORI**), despre evenimente “de la începuturi”, cu **13,5 miliarde de ani** înainte de apariția **OMULUI !!!**.

Posibil că neînțelegerea pe deplin a semnificației celor transmise, estomparea semnificației cunoștințelor transmise în timp, cât și necesitatea unor conducători / coordonatori în timp, a dus la crearea și acceptarea **DIVINITĂȚILOR / ZEILOR**, ca entități cu puteri absolute care dirijează și au grijă de viața **OMULUI** și, ca urmare, trebuie să li se acorde supunere și venerare totală.

Având în vedere că în anumite capitole din **BIBLIE**, cercetătorii găsesc diferite coduri, cu semnificație logică (uimitoare în ceea ce privește mesajul transmis și descifrat, ca niște “amintiri despre viitor”, sau previziuni / profeții), ar trebui să ne gândim sau să realizăm, că de fapt cele scrise în **BIBLIE** sunt opera acelor **CREATORI BIBLICI**, care au lăsat “scrisă” (prin „inițierea” unor **OAMENI**), istoria evoluției vieții pe **PĂMÂNT**, inclusiv evoluția **OMENIRII (!?)**. Ca un argument în sprijinul acestei situații, stă și interzicerea schimbării vreunui cuvânt din **BIBLIE**, pentru a nu modifica mesajul transmis și probabil codurile ascunse în ea ?!.

Totuși, este de remarcat că în **BIBLIE** apar și formulări ambigue, care nu pot fi puse pe seama **CREATORILOR**, ci mai degrabă pe seama aportului “inițiatilor” formați de către **CREATORI**, care, neînțelegând semnificația exactă a celor învățate, le consemnau sub forma unor “formulări acoperitoare”, pe înțelesul lor, ca de exemplu „*Duhul lui Dumnezeu Se mișcă pe deasupra apelor*” (posibil cu referire la vizualizarea vehiculului / **OZN** – ului, cu care acesta se deplasa, sau la forma imaterială în care **DUMNEZEU** apare la întruparea **FIULUI**) ???!!!!...

Trebuie luat în seamă faptul că **trinitatea Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt**, nu este lămurită pe deplin nici în prezent.

Întrucât pe PĂMÂNT există mai multe credințe / religii, mai multe rase umane, cu caracteristici fizionomice clar distincte și cu diferențe culturale ancestrale între ele, ar trebui să ne punem întrebarea dacă **CREATORII** acestor rase nu reprezintă de fapt diverse **ENTITĂȚI** aparținând mai multor **PLANETE / STELE**, cu dezvoltări **BIOLOGICE** distincte între ele, așa cum vom analiza și în lucrare.

Totodată, imposibilitatea înțelegerii și dezlegării unor fapte sau evenimente din viața de zi cu zi, ne duce la acceptarea acestora ca “**minuni**” care stârnesc neliniște și teamă de necunoscut, cu consecințe în conștientizarea faptului că nu suntem singuri pe lume și că aceste “**minuni**” nu sunt altceva decât o interacțiune cu “forte / entități” necunoscute, omniprezente în viața noastră, cu “puteri” nemăsurate și neînțelese.

Aceste “**minuni**” sunt de două feluri, unele acceptate logic ca fiind ipotetic posibil, ca de exemplu apariția chipului lui **HRISTOS** în despicătura copacilor, iar altele ca fiind imposibile logic și de neconceput ca apariție materializată (un paradox al realității, pe care nu-l înțelegem cum de poate exista), dintre care aș vrea să menționez un fapt palpabil / fizic trăit de mine în copilărie, trăire care, chiar dacă nu am conștientizat în timp că mi-ar fi influențat în mod marcant existența, nu o pot accepta ca o manifestare logică și posibil faptică, desi am trăit-o ca manifestare palpabilă, fizică.

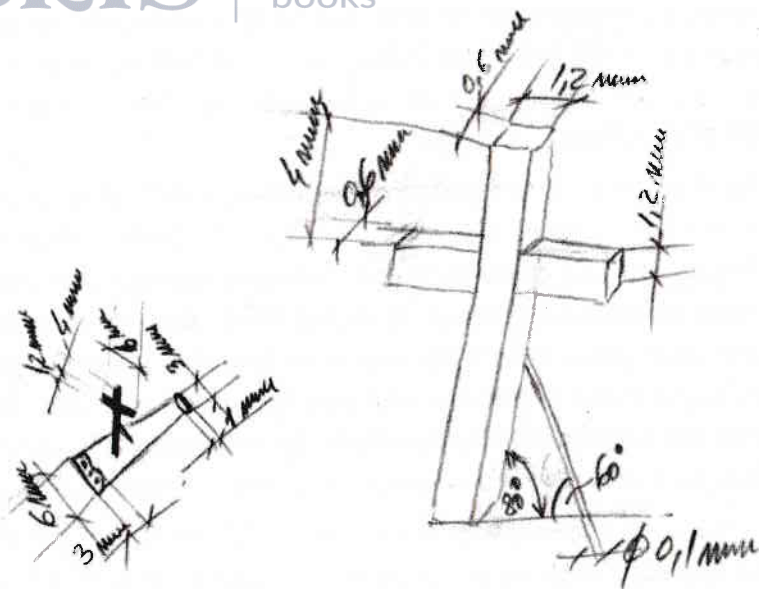
Evenimentul s-a petrecut prin anii **1964**, când aveam vreo **13 ani**, în orașul natal **SIMERIA** din **ROMÂNIA**, în plină epocă comunistă, în care tot ce era legat de religie, biserică și credință era interzis, mai ales pentru școlari.

Am crescut într-o familie modestă, normală, cu trei copii,

părinții și o bunică, încadrați și muncind, ca toți ceilalți oameni, în structurile comuniste de muncă, fără să fim practicanți religioși, dar cu o educație bazată pe principiile corectitudinii, legalității și moralității, principii care de altfel stau la baza învățăturilor **BIBLIEI (cele 10 porunci)**.

Așa cum se spune că “**frații cresc batându-se**”, tot așa și eu cu sora mai mare, aveam deseori “de împărțit câte ceva”, cauza fiind de fiecare dată divergența de vederi în ceea ce privește câte o treabă pe care o aveam de făcut, amândoi fiind niște perfecționiști. Aceste divergențe, chiar dacă se limitau de obicei la certuri, creau tensiuni nervoase în familie, iar mama intervenea ferm, cu vorba, sau uneori “împărțind dreptatea în stânga și în dreapta”, cu câteva palme, care aduceau liniștea și pacea în casă ..., pentru un timp.

Într-o zi, după un astfel de episod, noi copiii ne-am așezat la masa de prânz, după ce am venit de la școală, masă la care bunica ne-a pregătit o ciorbă de legume cu rare bucățele de carne de vacă, cu mai mult os, după posibilitățile vremurilor. Se mânca în liniște, sub imperiul “dreptății” împărțite mai înainte de mama, când, la un moment dat, sora cea mare a scos un țipăt puternic ținându-se de obraz, evident sub efectul unei dureri mari. Bineînțeles că mama, din camera alăturată, a venit imediat să vadă ce s-a mai întâmplat, dar **am fost șocați toți când sora cea mare a scos din gură o bucătică de carne din care a desprins o așchie de os cu o cruciuliță crescută în relief, ca în desenul următor.**

Din aspectul **“minunii”**, se vedea că așchia de os era tăiată dintr-un cap de os, de la o articulație, având la partea frontală o formă ondulantă, cu puțin țesut spongios în secțiune, iar cruciulița, de o finete și precizie uimitoare, nepământească, era crescută imposibil și anormal anatomic, spre exteriorul osului la articulație, fapt ce ar fi deranjat în mod evident la mișcare animalul pe care s-a dezvoltat.

Toti am fost șocați de ceea ce aveam pe rând în mâini, și nu ne venea să credem că așa ceva era posibil, fiind exclusă posibilitatea executării artisanale a unei astfel de “minuni”, cât și acceptarea logică a posibilității apariției / existenței acestuia în carnea de vită cumpărată.

Parcă îl vedeam pe măcelar, un om înalt și slab, cum lua de pe teigheea bucata de os cu urme de carne, o trântea pe butucul de tranșare și, cu lovituri ferme, ample și precise de bardă, măruntea rapid cât mai mult osul și carnea aferentă, pe diferite direcții / laturi, pentru a veni în ajutorul gospodinelor la gătit.

Pe lângă **“minunea”** unei astfel de apariții, se suprapune și **“minunea”** despicării / tăierii, atât de precise cu barda a osului respectiv, pe șase fețe de tăiere, la limita cruciuliței, fără să o afecteze.

Mama, realizând că întâmplarea nu este de domeniul **realului logic și explicabil**, i-a atras atenția surorii să nu o ducă la școală și să nu o arate cuiva, că ar putea avea necazuri... Bineînțeles că sora mai mare, care avea vreo **15 ani**, și era prin clasa a opta, nu a ascultat și, laudându-se la școală cu **“minunea”** ei, a stârnit invidia colegilor și, sub imboldul unui gest necugetat și copilăresc, cruciulița i-a fost sustrasă din vestiar, în timpul unei ore de sport...

Nu pot certifica faptul dacă acest incident ne-a marcat viața în vreun fel, nouă sau celui neștiut care a sustras cruciulița, dar, în ceea ce mă privește, pot să afirm că în momentele mai grele din viață, am simțit o mână fermă, care m-a scos ca prin minune, la limită, din acele situații.

Posibil ca în urma eventualei citiri a acestor rânduri, persoana care a comis gestul copilăresc, să înapoieze cruciulița, important fiind de știut dacă, și cum, deținerea cruciuliței i-a marcat acestuia viața.

O altă prezență, care se impune din ce în ce mai mult în cotidian, este fenomenul **OZN**, fenomen care nu mai poate fi ignorat, deoarece se manifestă tot mai pregnant în ultimul timp.